

சீவக சிந்தாமணி

தமிழ்க் காப்பிய இலக்கியங்களில் மிகச் சிறப்பாக உள்ளவற்றில் கம்பராமாயணத்துக்கு அடுத்தபடி பாத்திரப்படைப்பு, வருணனை, கதைச்சிறப்பு முதலியவற்றால் சிறந்து நிற்பது சீவகசிந்தாமணி.

சீவகன் என்னும் வீரனைப்பற்றிய காப்பியமாதலின் 'சீவகசிந்தாமணி' என்னும் பெயரைப் பெற்றது. தனக்கு யாரும் ஒப்பில்லாத தலைவனையுடையதாய், நாடு, நகரம், அரசு, திருமணம் முதலிய பலவற்றை வருணிப்பதாய், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு உறுதிப்பொருளும் உடையதாய் அமைவது பெருங்காப்பியம் என்று அணியிலக்கணம் கூறும். அத்தகைய இலக்கணங்களெல்லாம் ஒருசேர அமையப் பெற்றது சிந்தாமணி.

9ம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இந்த நூலை இயற்றியவர் 'திருத்தக்கதேவர்' என்னும் ஐனை முனிவர். இதில் 13 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. அவற்றை நாமகள் இலம்பகம் என்பதுபோல இலம்பகம் என்னும் பெயரால் அமைத்திருக்கிறார் ஆசிரியர். இந்நூலில் உள்ள செய்யுட்கள் 3145 நச்சினார்க்கினியர் இந்த நூலுக்கு அழகான உரை எழுதியுள்ளார்.

இதற்கு 'மணநூல்' என்ற பெயரும் உண்டு. காந்தருவதத்தை, குணமாலை, பதுமை, கேமசரி, கனகமாலை, விமலை, சுரமஞ்சரி, இலக்கணை என்னும் எட்டு மகளிரைச் சீவகன் மணம் புரிகிறான். இந்த எட்டுத் திருமணங்களையும் 3,4,5,6,7,8,9,12 ஆகிய இலம்பகங்கள் கூறுகின்றன. இரண்டாம் இலம்பகத்தில் சீவகன் தன் தோழனாகிய பதுமுகனுக்குக் கோவிந்தை என்ற பெண்ணை மணம் செய்து வைக்கும் வரலாறு வருகிறது. அதற்குக் கோவிந்தையார் இலம்பகம் என்றே பெயர். சீவகன் கல்வியிற் சிறந்ததை நாமகளை மணந்ததாகவும், நாட்டைத் திரும்பப் பெற்றதை மண்மகளை மணந்ததாகவும், ஆட்சி செய்து சிறந்ததைப் பூமகளை மருவியதாகவும், இறுதியில் அறிவு பூண்டு தவஞ்செய்ததை முத்தி மகளை மணந்ததாகவும் ஆசிரியர் சொல்கிறார். இவ்வண்ணம் ஒவ்வொரிலம்பகமும் ஒவ்வொரு திருமணத்தைச் சொல்வதாக அமைந்திருக்கிறது. அதனால் மணநூல் என்னும் பெயர் இக்காப்பியத்துக்கு வந்தது.

சீவகன் பிறந்தபோது 'ஜீவ' என்று தெய்வம் கூறியதால் அவனுக்கு அந்தப் பெயர் வந்தது; அவன் அழகிலும் அறிவிலும் ஆண்மையிலும் சிறந்தவன். வீரத்தில் இணையற்றவன். பல கலைகளிலும் வல்லவன். அவனுடைய தந்தையாகிய சச்சந்தன் சிற்றின்பத்தில் ஈடுபட்டு ஆட்சியைத் தன் அமைச்சனாகிய கட்டியங்காரனிடம் ஒப்பித்து வாழ்கிறான். கட்டியங்காரன் சூழ்ச்சி செய்து சச்சந்தனைக் கொல்கிறான். அப்போது கருவுற்றிருந்த அரசியாகிய விசயை ஒரு மயிற்பொறியில் ஏறி ஆகாய வழியே சென்று ஒரு மயானத்தில் இறங்குகிறான். அங்கே சீவகனைப் பெறுகிறான். அவள் மறைந்து நிற்கச் சீவகனைக் கந்துக்கடன் என்பவன் எடுத்துச் சென்று வளர்க்கிறான்.

கட்டியங்காரன் ஆட்சி புரிகிறான். சீவகன் தன் ஆசிரியனால் தன் பிறப்பை உணர்ந்தும், ஆசிரியன் கட்டளைப்படி பொறுமையோடிருக்கிறான். அவனுடைய வீரம் பலருக்கும் புலனாகிறது. ஆண்மையாலும் அழகாலும் சில மகளிர் மனத்தைக் கவர்ந்து மணக்கிறான்.

கட்டியங்காரன் பொறாமையால் அவனைக் கொல்ல சூழ்ச்சி செய்கிறான். சீவகன் மறைந்து சென்று பல நாடுகளுக்குச் சென்று பல வீரச்செயல்களைச் செய்து சில மகளிரை மணக்கிறான். தன் தாயைக் கண்டு மகிழ்கிறான். பிறகு தன் நாடு வந்து கட்டியக் காரனோடு போரிட்டு அவனைக்கொன்று, அரியணை ஏறுகிறான்.

சிலகாலம் இன்பவாழ்வு வாழ்ந்து, பிறகு துறந்து வீடுபெறத்தவம் செய்கிறான்; வீடு பெறுகிறான். விசயை, சீவகனின் மனைவிமார் எட்டுப்பேர் யாவரும் துறவு பூணுகிறார்கள்.

இந்தக் கதையே ஆயிரக்கணக்கான பாடல்களில் விரிந்து நலம் பெற அமைகிறது. ஒன்பது வகைச் சுவைகளையும் இந்த நூலில் காணலாம்.

சீவகன் பிறப்பு

1. களிமுகச் சுரும்புடன் கோதை கயில்எடுத்து அசைந்து சோர வளிமுகச் சுடரின் நில்லா மனத்தொடுமயங்கி இப்பால் களிமுகக் களிறு அனான்தன் சொல்நய நெறியில்போய களிமுகக் கிளவிக்கு உற்றது இற்று எனக் கிளக்கல் உற்றேன்.

பொருள் - இனி, தேனுண்டு களிக்கும் வண்டுகள் மொய்க்கும் மலர் மாலை, அணிகலன்கள் அணிந்த கழுத்திலே கலைந்து விழ, காற்றின் முன் நில்லாது ஆடும் விளக்குப்போல, கலங்கிய உள்ளத்துடன் மயங்கி, சுளித்த (குத்துக் கோலைக் கண்டு கோபிக்கும்) முகத்தையுடைய களிறு போன்ற சச்சந்தன் கூறிய அறிவுரையைக் கருத்தில் கொண்டு மயில் பொறியில் சென்ற, கிளி போலும் மொழி பேசும் விசயைக்கு இங்கே நேர்ந்ததனைக் கூறுகிறேன்.

அரும்பதங்கள்

களிமுகம்	-	களிக்கின்ற நெறி	சுரும்பு	-	வண்டு
கயில்	-	கழுத்து (மூட்டுவாய்)	கோதை	-	மலர்மாலை

2. எ.:குஎன விளங்கு வாள்கண் எறிகடல் அமிர்தம் அன்னாள் அ.:கிய மதுகை தன்னால் ஆய்மயில் ஊரும் ஆங்கண் வெ.:கிய புகழினால் தன் வென்றி வெம்முரசம் ஆர்ப்ப எ.:கு எறிபிணையின் மாழ்கி இறுகி மெய்மறந்து சோர்ந்தாள்

பொருள் - கூர்மையே உருவாய்க் கொண்டு விளங்கும் வாள் போன்ற கண்களையுடைய, அலை கடலில் பிறந்த அமிழ்தம் ஒத்த விசயை, கணவனைப்பிரிந்ததால் குறைந்த ஆற்றலுடன் மயில் பொறியை மெதுவாகச் செலுத்திச் செல்லும் வானிலே, வஞ்சித்து அரசனாக விரும்பிய புகழுடைய கட்டியங்காரனின் வெற்றி முரசு ஒலிக்க, அது கேட்டு வேலால் தாக்குண்ட பெண்மான் போல மனம் மயங்கி மெய் சோர்ந்தாள்.

அரும்பதங்கள்

எ.ஃ.கு	-	வேல்
அல்கிய	-	குறைந்த
வெல்கிய	-	விரும்பிய (அரசனாக நினைத்து பிற்பொருளைக் கவர விரும்பிய)
மதுகை	-	ஆற்றல் / வலிமை
ஆய்மயில்	-	வேகஞ்சுருங்கிய மயிற்பொறி

3. மோடுஉடை நகரின் நீங்கி முதுமரம் துவன்றி உள்ளம்
பீடுஉடையவரும் உட்கப் பிணம்பல பிறங்கி எங்கும்
காடுஉடை அளவை எல்லாம் கழுகுஇருந்து உறங்கும் நீழல்
பாடுஉடை மயில்அம் தோகை பைய வீழ்ந்தது அன்றே.

பொருள் - (அவ்வாறு அவள் மூர்ச்சையுற்று மெய் சோர) இடப்புறம் விசை குறைதலால் இறங்கும் மயில்பொறி, பெருமைமிகு நகர்ப்புறம் தாண்டி, நெடுமரங்கள் நெருங்கி மனவறுதியுடையோரையும் நடுங்கச் செய்யும் பிணங்கள் பல நிறைந்திருக்கும் காடு இருக்கும் இடமெல்லாம் கழுகு குடிகொண்டிருக்கும் சுடுகாட்டில், மெல்ல இறங்கி விழுந்தது.

அரும்பதங்கள்

பாடு	-	இடப்பக்கம்	மோடு	-	பெருமை
துவன்றி	-	நெருங்கி	பீடு	-	உறுதி
உட்க	-	அஞ்ச	பிறங்கி	-	மிகுந்து
அளவை	-	இடம்			

4. மஞ்ச சூழ்வதைஓத்துப் பிணம்புகை மலிந்து பேயும்
அஞ்சம் அம்மயானம் தன்னுள் அகில்வயிறு ஆர்ந்த கோதை
பஞ்சிமேல் வீழ்வதேபோல் பல்பொறிக் குடுமி நெற்றிக்
குஞ்சிமா மஞ்சை வீழ்ந்து கால்குவித்து இகுந்தது அன்றே.

பொருள் - மேகம் சூழ்வது போலப் பிணப் புகை மண்டிக்கிடக்க, பேயும் நடுங்கும் அப்பாழும் சுடுகாட்டில், அகில் மணத்தைச் சுமக்கும் மலர்மாலை பஞ்சு மெத்தையிலே மெல்லென வீழ்வதைப் போல் பல புள்ளிகளையும், உச்சியிலே கொண்டையையும் தோகையையும் உடைய பெரிய மயில் பொறியும் தரையில் மெல்ல இறங்கி விழுந்து காலைக் குவிந்திருந்தது.

5. வார்தரும் தடம் க(ண்)ணீர் தன் வனமுலை நனைப்பஏல் பெற்று
ஊர்கடல் அனைய காட்டுள் அச்சம் ஒன்றானும் உள்ளாள்
ஏர்தரும்மயில் அம்சாயல் இறைவனுக்கு இரங்கி ஏங்கி
சோர்துகில் திருத்தல் தேற்றாள் துணைபிரி யன்றில் ஒத்தாள்.

அரும்பதங்கள்

மஞ்ச	-	முகில்	மஞ்சை	-	மயில்
------	---	--------	-------	---	-------

பொருள் : அழகிய மயில் போன்ற சாயல் உடைய விசயை, பெரிய கண்களில் இருந்து வழிகின்ற கண்ணீர் தன் அழகிய மார்பை நனைக்க மன எழுச்சி கொண்டு, பரந்த கடல் போன்ற அக்காட்டில், எதைக் கண்டும் அச்சம் கொள்ளாதவளாய், அரசன் நிலை யாதோ என்று எண்ணி ஏங்கி அழுது, நிலைகுலையும் ஆடையையும் திருத்தும் நினைவில்லாதவளாய், துணையைப் பிரிந்த அன்றில் பறவையை ஒத்திருந்தாள்.

அரும்பதங்கள்

அரற்று	- யாது செய்தல் என்ற கவலை	தடங்கண்	- பெரியகண்
துகில்	- ஆடை		- எழுச்சி
மகஅன்றில்	- பெண் அன்றில் பறவை	ஏல்	- மனவெழுச்சி

6. உண்டுஎன உரையில் கேட்பர் உயிர்உறு பாவம் எல்லாம்
கண்டுஇனித் தெளிக என்று காட்டுவாள் போலஆகி
விண்தொட நிவந்த கோயில் விண்ணவர் மகளின் சென்றாள்
வெண்தலை பயின்ற காட்டுள் விளங்கிழை தமிழள் ஆனாள்.

பொருள் : விளங்கும் அணிகளை அணிந்த விசயை, வானளாவ உயர்ந்த அரண்மனையில் வானவர் மகளிரைப் போல் நல்வினை வடிவால் உலவியவள் இப்பொழுது, 'பல உயிர்களும் உறும் பாவங்களெல்லாம் இவை என்று நூல்களிலே உள்ளன என்று பிறர் சொல்லக் கேட்டுத் தெரிந்தவர்கள், இங்கே என்னை நேரில் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்க என உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டுவாள் போல, மண்டையோடுகள் சிதறிக் கிடக்கும் சுடுகாட்டில் தீவினையின் வடிவாகத் தனியாய் வருந்தினாள்.

அரும்பதங்கள்

வெண்தலை	-	மண்டையோடு
விளங்கு இழை	-	விளக்கமான அணிகளை அணிந்த விசயை

7. இருள்கெட இகலி எங்கும் மணிவிளக்கு எரிய ஏந்தி
அருள் உடை மனத்த ஆகி அணங்குஎலாம் வணங்கி நிற்ப்பு
பெருகடல் பருதிபோலப் பொன் அனான் பிறந்த போழ்தே
மருள்உடை மாதர்உற்ற மம்மர்நோய் மறைந்தது அன்றே.

பொருள் : உலகம் எங்கும் இருள் இன்றி ஓட்டி மணி விளக்குகள் சுடர் பரப்ப, அக்காடுறையும் தெய்வமெல்லாம், இவன் வீடடைவான் எனக் கருதி வணங்கி நிற்ப, அலைகடல் மேல் தோன்றுகின்ற ஞாயிறுபோல பெறுதற்கரிய பொன்னையை சீவகன் பிறந்தவுடன், மயங்கிச் சோர்ந்த விசயையின் மனவருத்தமெல்லாம் மறைந்தது.

அரும்பதங்கள்

ஏந்தி	- மிக்கு	இகல்	- உலகம்
அணங்கு	- தெய்வம்	பெருகடல்	- அலைகடல்
மம்மர்	- வருத்தம்		

.(வேறு)

8. கறை பன்னீராண்டு உடன்பிடுமின் காமர்சாலை தளிநிறுமின்
சிறைசெய்சிங்கம் போல்மடங்கிச் சேராமன்னர் சினம் அழுங்க
உறையும் கோட்டம் உடன்சீமின் ஒண்பொன்குன்றம் தலைதிறந்திட்டு
இறைவன் சிறுவன் பிறந்தான் என்று ஏற்பார்க்கு ஊர்தோறும் உய்த்துமின்.

பொருள் : மகனது நிலைக்கு இரங்கிய விசயை; "முறைப்படி அரண்மனையில் மகவு பிறந்திருந்தால் மன்னன், பன்னிரண்டு ஆண்டுவரை இறைப் பொருள் கோடலை நீக்கி வையுங்கள்; அழகிய அறச் சாலைகளையும், கோவில்களையும் கட்டுங்கள்; பகையரசர் சிறைப்பட்ட சிங்கம் போல் சினம் அடங்கிக் கிடக்கின்ற சிறைச்

சாலைகளையெல்லாம் இடித்துத் தூய்மைப்படுத்துங்கள். (பகைவரை விடுதலை செய்யுங்கள்); ஒளி மிகுந்த பொற் குவியலைத் திறந்து ஊர்தோறும் கொண்டு சென்று, வேந்தனுக்கு மகன் பிறந்திருக்கிறான் என்ற செய்தியைச் சொல்லி மகிழ்வுடன் கொடுங்கள் என ஆணைபிறப்பித்திருப்பான்” என நினைந்து ஏங்கினாள்.

அரும்பதங்கள்

கறை	-	வரி (இறைப்பொருள்)		
சீமின்	-	இடித்தொழிமின்	தளி	- திருக்கோயில்
ஈமின்	-	வழங்குமின்		

9. மாடம்ஓங்கும் வளநகருள் வரம்புஇல் பண்டம்தலை திறந்திட்டு ஆடை செம்பொன் அணிகலன்கள் யாவும் யாரும் கவர்ந்து எழுநாள் வீடல் இன்றிக் கொள்பெறுவார் விலக்கல்வேண்டா வீழ்ந்தீர்க்குக் கோடிமுன்றோடு அரைச்செம் பொன்கோமான் நல்கும் என அறைமின்.

பொருள் : “மாடம் உயர்ந்த வளமிகு அரண்மனையில் அளவற்ற பொருள்களைக் குவித்திருக்கும் கருவூலங்களை பொக்கிஷங்களை எல்லாம் திறந்துவிட்டு, ‘ஆடை, செம்பொன், அணிமணிகள் என இவற்றையெல்லாம் இன்றிலிருந்து ஏழு நாள் வரை யாவரும் கொண்டு செல்ல உரிமை பெறுவர்; அவர்களை யாரும் தடுக்க வேண்டா. மேலும் விரும்பிக் கேட்பவருக்குக் கோமான் மூன்றரைக் கோடி செம்பொன்னைத் தானமாகவும் அளிப்பான்’ என்று முரசறைவீர் என்றும் கூறியிருப்பான் மன்னன்” என நினைந்து அரற்றியழுதாள்.

அரும்பதங்கள்

வீழ்ந்தீர்க்கு	-	விரும்பினீர்க்கு	வீடல்	-	தடை
----------------	---	------------------	-------	---	-----

10. அரும்பொன் பூணும் ஆரமும் இமைப்பக்கணிகள் அகன் கோயில் ஒருங்குகூடிச் சாதகம்செய்து ஓகை அரசர்க்கு உடன் போக்கிக் கருங்கைக் களிறும் கம்பலமும் காசும் கவிகள் கொளவீசி விரும்பப் பிறப்பாய் வினைசெய்தேன் காண இ.துஓ பிறக்கும்ஆ

பொருள் - மகனே நீ மாளிகையில் பிறந்திருந்தால் “பெரிய அரண்மனையில் அரிய பொன் அணியும், மாலையும் ஒளிவிட நிமித்திகர்கள் எல்லாரும் கூடி, பிறந்த சாதகத்தைக் கணிக்க, வேந்தன், பிற எல்லா அரசர்க்கும் நீ பிறந்த மகிழ்ச்சிச் செய்தியை உடனே அனுப்பி, கரிய துதிக்கையையுடைய யானையையும், பட்டுடையையும், பொன் காசுகளையும் பாவலர் கொள்ளக் கொடுத்திருப்பான். இவ்வாறு எல்லாரும் விரும்பிப் போற்றப் பிறக்க வேண்டிய நீ. நான் செய்த தீவினையால், இவ்விதத்துயரச் சூழலில் பிறந்தனையோ?” என்றாள்.

அரும்பதங்கள்

அகன்கோயில்	-	பெரிய அரண்மனை	ஓகை	-	மகிழ்ச்சி
போக்கி	-	அறிவித்து	கருங்கை	-	பெரியகை
கணிகள்	-	கணிதநூல் வல்லோர்			

11. வெவ்வாய்ஓரி முழவுஆக விளிந்தார் ஈமம் விளக்கு ஆக
ஒவ்வாச் சுடுகாட்டு உயர் அரங்கில் நிழல் போல நுடங்கிப் பேய்ஆட
எவ்வாய் மருங்கும் இருந்து இரங்கிக் கூகை குழறிப் பாராட்ட
இவ்வாறாகிப் பிறப்பதோ இதுவோ மன்னர்க்கு இயல் வேந்தே.

பொருள் - “வேந்தே, கொடிய வாயையுடைய நரியின் குரல் முழுவாகவும், பிணம் எரிக்கும் ஈமத்தீ விளக்காகவும் கொண்டு, தகுதியற்ற சுடுகாட்டுயர் மேடையிலே பேய் நிழல்போல் அசைந்தாட, கோட்டான்கள் எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் இரங்கிப் பாராட்டுவது போல் குரல் எழுப்ப நீ இவ்விதமோ பிறப்பது? இதுவோ மன்னர்க்குரிய இயல்பு? கூறுவாயாக!” என்றாள்.

அரும்பதங்கள்

வெவ்வாய்	-	கொடியவாய்	ஓரி	-	நரி
விளிந்தார்	-	இறந்தவர்	நுடங்கி	-	அசைந்து
ஈமம்	-	சுடுகாடு	கூகை	-	ஆந்தை

12. பற்றா மன்னன் நகர்ப்புறமால் பாயல் பிணம்கூழ் சுடுகாடால்
உற்றார் இல்லாத் தமிழேனால் ஒதுங்கல் ஆகாத் தூங்கு இருளால்
மற்றுஇஞ்ஞாலம் உடையாய்நீ வளரும் ஆறு அறியேனால்
எற்றே இதுகண்டு ஏகாதே இருத்தியால்என் இன் உயிரே

பொருள் - “இவ்வுலகமுடைய அரசனே, நீ இப்போது இருக்கின்ற இடம் பகையரசர் இடமாகும். நின் படுக்கை பிணங்கள் சூழ்ந்த சுடுகாடாகும். நானோ உற்றார் துணையிலாத தனியளாக இருக்கிறேன். இதை விட்டு வெளியேறலாம் என்று எண்ணினாலோ விலக்க இயலாத பேரிருள் எங்கும் சூழ்ந்துள்ளது. மேலும், நீ வளரும் வகையும் யான் அறியேன். “என் இனிய உயிரே, இத்துன்ப நிலை கண்டும் என்உடலை விட்டு நீங்காது இருக்கின்றாய் இஃது எத்தகைய கொடுமையானது!” என்றாள்.

அரும்பதங்கள்

பற்றா மன்னன்	-	பகை வேந்தன்	பாயல்	-	படுக்கை
ஏகாது	-	நீங்காது	எற்று	-	கொடிது

13. பிறந்தநீயும் பூம்பிண்டிப் பெருமான் அடிகள்பேர் அறமும்
புறம்தந்து என்பால் துயர்க்கடலை நீந்தும் புணைமற்று ஆகாக்கால்
சிறந்தார் உளரேல் உரையால் சிந்தாமணியே கிடத்தியால்
மறம்கூர் நும்கோன் சொல்செய்தேன் மம்மர்நோயின் வருந்துகோ.

பொருள் - “சிந்தாமணியே! நீ ஒன்றும் கூறாது கிடக்கின்றனையே! என் வருத்தம் தொலையப் பிறந்திருக்கின்ற நீயும், அசோக மர நிழலில் அமர்ந்திருக்கும் அருகப்பெருமானின் சிறந்த அறமும் எனக்கு ஆதரவாகி, என் துயர்க் கடலைக் கடக்கத் தெப்பமாக உதவாவிட்டால், உன்னை விட, அப்பெருமானைவிடச் சிறந்தவர்கள் வேறு யார் இருக்கிறார்கள் வந்து உதவிசெய்ய? சொல்வாய்! வீரம் மிக்க நும் அரசன் கூறியபடி செய்த நான் மதி மயங்கி வருந்துவேனோ?” என்று கூறினாள்.

அரும்பதங்கள்

பூம்பிண்டி - மலர்ந்த அசோகமர நிழல் புறந்தந்து - ஆதரவு செய்து
புணை - தெப்பம்

14. அந்தோவிசயை பட்டனகொண்டு அகங்கை புறங்கை ஆனாற்போல்
கந்துஆர் களிற்றுத்தம்கோமான் கழியமயில் ஓர்மயில் ஊர்ந்து
வந்தாற்போலப் புறங்காட்டுள் வந்தாள் தமிழே என மரங்கள்
சிந்தித்து இரங்கி அழுவனபோல் பனிசேர் கண்ணீர் சொரிந்தனவே.

பொருள் - உள்ளங்கை விரைந்து புறங்கையாகத் திரும்பினாற் போன்று விரைவாக
விசையைபட்ட துன்பங்களை உணர்ந்து கொண்டு, தூணில் கட்டப்பட்ட
யானைகளையுடைய மன்னன் இறக்க, ஒரு மயில் மற்றொரு மயிலைச் செலுத்தி
வந்ததைப் போல விசயை சுடுகாட்டில் தனியே வந்து சேர்ந்தாள் என்றெண்ணி,
'அந்தோ' என அவள் நிலைக்கு இரங்கி அழுவனபோல மரங்கள் குளிர்ச்சி
பொருந்திய பனி நீரைச் சொரிந்தன.

அரும்பதங்கள்

கந்து ஆர் - தூணில் கட்டப்பெற்ற கழிய - இறக்க
கள்நீர் - மதுநீர்

சுடுகாட்டில் தெய்வத்தின் உதவி

15. தேன் அமர் கோதை மாதர் திருமகன் திறத்தை ஓரான்
யான் எவன் செய்வல் என்று அவலியா இருந்த போழ்தில்
தான் அமர்ந்து உழையின் நீங்காச் சண்பக மாலை என்னும்
கூனியது உருவம் கொண்டு ஓர் தெய்வம் குறுகிற்று அன்றே

பொருள் - தேன் பொருந்திய மலர்மாலையணிந்த விசயை தன் அருமை மகனின் நல்வினையை
உணராமல், “நான் இவனை வளர்க்க இனி என்ன செய்வேன்?” என்று
வருந்தியிருக்கும்போது ஒரு தெய்வம், எப்போதும் உடன் இருக்கும் சண்பகமாலை
என்னும் பெயருடைய கூனியின் வடிவம் கொண்டு அவளையடைந்தது.

அரும்பதங்கள்

ஓரான் - அறியாமல் அவனி - வருத்தம்
குறுகிற்று - அடைந்தது உழையின் - எப்பொழுதும்)

16. விம்முறு விழும வெந்நோய் அவண் உறை தெய்வம்சேரக்
கொம்என உயிர்த்து நெஞ்சில் கொட்புறு கவலைநீங்க
எம்அனை தமிழை ஆகி இவ்இடர் உற்றது எல்லாம்
செம்மலர்த் திருவின் பாவாய் யான் செய்த பாவம் என்றாள்.

பொருள் - அவளது விம்மியழும் துன்பத்திற்கு இரங்கி அங்கு உறையும் தெய்வம்
துணையாக வந்தவுடன், விசயை நீண்ட பெருமூச்சு விட்டு உள்ளத்தில் கொண்ட
கவலை சிறிது நீங்கினாள். அப்பொழுது தெய்வ வடிவில் இருந்த தோழி, “எம்
அன்னையே! செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமி போன்ற பாவையே!
நீ தனித்து இத்துன்பம் அடைந்ததெல்லாம் நான் செய்த பாவமே” என்று ஆறுதல்
கூறினாள்.

அரும்பதங்கள்

அவண் - அங்கு உறை - வாழ்கின்ற
கொம் என - விரைவில் கொட்புறு - சுழன்ற

17. பூவினாள் பிறந்த தோன்றல் புண்ணியன் அனையநம்பி
நாவினாள் உலகம் எல்லாம் நடக்கும் ஒன்றாது நின்ற
கோவினை அடர்க்க வந்து கொண்டுபோம் ஒருவன் இன்னே
காவிஅம் கண்ணினாய் யாம் மறைவது கருமம் என்றாள்.

பொருள் - மேலும் அவள் விசயையை நோக்கி, “நீல மலர் போன்ற அழகிய கண்ணையுடையவளே! தாமரைப் பூவிலே தோன்றிப் பொலிகின்ற முருகனைப்போன்ற இந்த நம்பியின் சொல் கேட்டு உலகம் எல்லாம் நடக்கும். பகையுற்ற அரசனைக் கொல்ல ஒருவன் இப்போதே வந்து இவனைக் கொண்டு போவான். ஆதலால் நாம் மறைந்து நிற்பது செய்யத் தகுவதாகும்” என்றாள்.

அரும்பதங்கள்

காவி - நீலமலர் ஒன்றாது - பகை கொண்டு
அடர்க்க - கொல்ல கருமம் - செய்யத்தக்கது

18. சின்மணி மழலை நாவின் கிண்கிணி சிலம்பொடு ஏங்கப்
பன்மணி விளக்கின் நீழல் நம்பியைப் பள்ளிசேர்த்தி
மின்மணி மிளிரத் தேவி மெல்லவே ஒதுங்குகின்றாள்
நன்மணி ஈன்று முந்நீர்ச் சலஞ்சலம் புகுவதுஒத்தாள்.

பொருள் - ஒளி வீசும் பல மணிகளாகிய விளக்கின் நிழலிலே அமைத்த படுக்கையில் (தேவி அறியாமல் தெய்வம் அமைத்த படுக்கையில்) நம்பியைக் கிடத்தி, மழலை மொழி போல் ஒலிக்கும் சில மணிப் பரல்களாகிய நாவினையுடைய கிண்கிணியும் சிலம்பும் ஏங்க, ஒளி விடும் அணிமணிகள் ஒளி வீச, மெதுவாக விலகி மறைந்து செல்லும் விசயை, சலஞ்சலம் என்னும் உயர்ந்த சங்கு நல்ல முத்தை ஈன்று கடலில் செல்வதைப் போன்றாள்.

அரும்பதங்கள்

சலஞ்சலம் -

19. ஏதிலார் இடர் பல்நூறு செய்யினும் செய்த எல்லாம்
தீதிலவாக என்று திருமுலைப்பால் மடுத்துக்
காதலான் பெயர் சுமந்த கதிர்மணி ஆழிசேர்த்திக்
கோதை தாழ் குழலினைகைக் கொண்டு போய் மறைய நின்றாள்

பொருள் - “பகைவர் பலநூறு துன்பங்கள் செய்தாலும், செய்த அத்துன்பங்கள் எல்லாம் தீதின்றி நன்றாகுக” என்று கூறித் தானே விசயையின் கொங்கையைப் பற்றிப் பாலூட்டி, சச்சந்தனது பெயர் பொறித்த மோதிரத்தை அக்குழந்தையின் மேல் வைத்துப் பின், பூமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய விசயையை அழைத்துக் கொண்டு போய்க்கூனி மறைந்து நின்றாள்.

அரும்பதங்கள்

ஏதிலார் - அயலார்

20. நல்வினை செய்திலாதேன் நம்பிநீ தமியை ஆகிக்
கொல்வினை மாக்கள் சூழக் கிடத்தியோ என்று விம்மாப்
புல்லிய கொம்பு தான்ஓர் கருவினை பூத்ததேபோல்
ஒல்கி ஓர் கொம்புபற்றி ஒரு கணால் நோக்கி நின்றாள்

பொருள் - அப்பொழுது விசயை, “உன்னைப் பெற நான் நல்வினை செய்திருந்தும் வளர்க்க
நல்வினை செய்யவில்லையே. மகனே, நீ தனியாகக் கொடிய விலங்குகள் சூழக்
கிடக்கின்றனையே!” என்று விம்மி அழுது ஒரு கொம்பைத் தழுவி கருவினைக்
கொடி ஒரு பூவைப் பூத்தது போல ஒரு கொம்பைப் பற்றி ஒதுங்கி ஒரு கண்ணாலே
தன் மகனைப்பார்த்தபடி நின்றாள்.

அரும்பதங்கள்

ஒல்கி - ஒதுங்கி
விம்மா - விம்மியழுது
மாக்கள் - விலங்குகள்

பொருள் - செல்வனாகிய கந்துக்கடன், சீவகனை வளர்க்கும் பேறு பெற்றதனை எண்ணி,
பொன்மலை எனப் பெருகிக் கிடந்த நிதியறையைத் திறந்துவிட்டு, பெருமை
மிக்க உலகில் இரப்போர்க்கு மிகுதியாகக் கொடுத்தான். இவ்வாறு, அம்மகன்
போரில் தன் பகையை வெல்ல வேண்டி மேலும் கொடைத் தன்மை பூண்டு
அனைவருக்கும் வாரி வழங்கினான்.

அரும்பதங்கள் - பீடு - பெருமை

பயிற்சி

1. விசயை எவற்றை நினைத்து வருந்தினாள்?
 1. தெய்வம் விசயைக்கு சூடுகாட்டில் எவ்வாறு உதவியது?
 2. சீவகன் எங்கே வளர்ந்தான்?
 3. தெய்வம் குழந்தையை எவ்வாறு வாழ்த்தியது?
 4. விசயை ஆசிரியர் எவ்வாறு வருணிக்கிறார்?
2. சந்தர்ப்பம் கூறுங்கள். (யாரால், யாருக்கு, எச்சந்தர்ப்பம்)
 1. வெவ்வாய் ஓரி முழவுஆக விளிந்தார்.....
 2. பூவினுள் பிறந்த தோன்றல்.....
 3. நல்வினை செய்திலாதோன்.....

செயற்பாடு

1. சீவகன் பிறப்பு என்ற பகுதியை நாடகமாக்கி நடித்துக்காட்டுங்கள்.
2. இப்பாடப்பரப்பில் காணப்படும் உவமை அணிகளை இனங்கண்டு அவற்றைப் பயன்படுத்தி வாக்கியம் ஆக்குங்கள்.

ஆக்கத்திறன்

கடிதம்

பிறந்த நாள் கடிதம்

சென்ட்ரல் ஜெயில்

நைனி, அக்டோபர், 26, 1930.

உன்னுடைய பிறந்த நாளன்று உனக்குப் பரிசுகளும் நல்வாழ்த்துகளும் கிடைப்பது வழக்கம். உனக்கு வேண்டியமட்டும் நல் ஆசி கூறுகிறேன். ஆனால் நைனி சிறையிலிருந்து உனக்கு நான் என்ன பரிசு அனுப்ப முடியும்? என்னுடைய பரிசுகள் இம்மண்ணிலகத்தைச் சேர்ந்தவையாக இருக்க முடியாது. வானத்துத் தேவதை உனக்கு வழங்கக்கூடியதைப் போன்று காற்றாலும், மனத்தாலும், உயிராலும் ஆன பொருளையே உனக்கு நான் அனுப்பக்கூடும். சிறையின் உயர்ந்த புற மதில் சுவரும் அதைத் தடுக்க முடியாது.

என் அன்பே, பிறருக்கு உபதேசம் பண்ணுவது எனக்கு எவ்வளவு பிடிக்காத விஷயம் என்பது உனக்குத் தெரியும். நான் உபதேசம் பண்ண ஆரம்பிக்கும் போதெல்லாம் எனக்கு ஒரு கதை நினைவுக்கு வருவதுண்டு. நீயே ஒரு காலத்தில் அக்கதை காண்படும் நூலை வாசிக்கக்கூடும்.

ஆயிரத்து முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சீன தேசத்திலிருந்து யுவான் சுவாங் என்னும் பெரியார் அறிவுச் செல்வத்தையும் கலைச் செல்வத்தையும் நாடி இந்தியாவுக்கு வந்தார். ஆறுகளையும் மலைகளையும் பாலைநிலங்களையும் கடந்து, அபாயத்தை மதியாமல் தடைகள் பலவற்றையும் எதிர்த்து வென்று அவர் இங்கு வந்து சேர்ந்தார். அறிவை வளர்த்துக்கொள்வதிலே அவருக்கு அத்துணை ஆவல். இப்பொழுது பாட்னா என்று வழங்கும் பாடலிபுத்திர நகருக்கருகிலிருந்த நாளந்தா பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் நெடுநாள் தங்கித் தாமும் கற்றுப் பிறர்க்கும் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தார். யுவான் சுவாங் இந்தியா முழுமையும் சுற்றிவந்தார். மிகப் பழைய அந்நாளிலே இப்பெரிய நாட்டில் வாழ்ந்த மக்களையும் அவர்தம் பழக்க வழக்கங்களையும் நேரில் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டார். பிறகு அவர் தமது அனுபவங்களையெல்லாம் திரட்டி ஒரு நூல் எழுதினார். அந்த நூலில்தான் நான் மேற்சொன்ன கதை வருகிறது. அது வருமாறு:

தென் இந்தியாவிலிருந்து கர்ண சுவர்ணம் என்னும் பட்டணத்திற்கு ஒருவன் வந்தான். பீகாரில் பகல்பூர் என்று இப்போது வழங்கும் இடத்திற்கருகில் அப்பட்டணம் இருந்திருக்க வேண்டும். அவன் அரையில் செப்புத் தகடுகளைக் கட்டிக்கொண்டும் தலையின்மீது ஒரு தீப்பந்தத்தை வைத்துக் கொண்டும் கையில் ஒரு கோலைத் தாங்கிப் பெருமிதத்துடன் எங்கும் திரிந்து வந்தானாம். அவனது விசித்திரமான கோலத்தைக் கண்ட ஒருவர் அதன் காரணத்தை வினவியபோது அவன் “என்னுடைய கல்வி ஞானத்துக்கு அளவே இல்லை. செப்புத் தகடுகளைக் கட்டிக்கொள்ளாவிட்டால் ஞான மிகுதியால் என் வயிறு வெடித்தே போய்விடும். அறியாமை இருட்டிலே கிடந்து உழலும் மாக்களின்மீது பிறந்த இரக்கத்தால் என் தலையில் ஒளியைத் தூக்கிச் செல்கிறேன்” என்று விடை பகர்ந்தானாம்.

நிற்க, அறிவு மிகுதியால் வயிறு வெடித்துவிடும் என்கின்ற பயம் எனக்கு இல்லை. ஆகவே நான் செப்புத் தகடுகளைக் கட்டிக்கொள்ள வேண்டுவதில்லை. மேலும் எனக்குள்ள அறிவும் என் வயிற்றினிடத்தே இல்லை என்று நான் நம்புகின்றேன். அறிவு என் உடம்பில் எங்கு இருந்தாலும் அது மேலும் மேலும் பெருகுவதற்கு நிறைய இடம் இருக்கிறது. அறிவு நிரம்பி விட்டது. இனி இடமில்லை என்கின்ற நிலைமை எந்நாளும் ஏற்படாது. இவ்வாறு நானே அறிவிற குறைந்தவனாயிருக்கும்போது பிறருக்கு உபதேசிக்கக்கூடிய முற்றும் நிறைந்த ஞானியாக நான் நடிப்பது எங்ஙனம்? நியாயம் இன்னது, அநியாயம் இன்னது; செய்யத்தக்கது இது. தகாதது இது என்று அறிவதற்கு சிறந்த வழி பிறருக்கு நீண்ட பிரசங்கம் நிகழ்த்துவதல்ல என்று நான் எண்ணுகிறேன். பிறருடன் கலந்து பேசி விவாதிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் சிறிது உண்மை புலப்படும். உன்னுடன் பேசுவதில் எனக்கு எப்போதுமே

விருப்பம் உண்டு. நாம் பலவற்றைப்பற்றிக் கலந்து பேசியிருக்கின்றோம். ஆனால் இவ்வுலகமோ பெரிது; இவ்வுலகத்துக்கு அப்பால் வியக்கத்தக்க வேறு பல உலகுகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே யுவான் சுவாங் கதையில் வரும் அந்தக் கருவங்கொண்ட மூட மனிதனைப் போல கற்க வேண்டியதையெல்லாம் கற்று நிரம்பி விட்டோம் என்றிராமல் 'கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லாததுலகளவு' என்பதை உணர்ந்து மேலும் மேலும் கற்றலே அறிவுடைமையாகும். எல்லாம் கற்றுத் தெளிந்தவர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் இருந்தால் அவர்கள் கூட இன்னும் கற்பதற்கும் ஒன்றும் இல்லையே என்று சில சமயங்களில் ஏக்கமடைவார்கள். அறிவினால் புதிது புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கும் இன்பத்தை அத்தகையவர்கள் இழக்க நேரிடுமன்றோ! நம்மில் விரும்புவோர் எவ்விற்பத்தை அடையலாம். அவ்விற்பத்தை அடையலாம்.

ஆகவே நான் 'உபதேசம்' செய்வது கூடாது. ஆனால் நான் என்ன செய்வது? கடிதம் எழுதுவது நான் ஒருவனே செய்யும் காரியம். ஆதலால் அது நாம் பேசுவதுபோல் ஆகாது. ஆகவே நான் எழுதுவதில் ஏதேனும் உனக்குச் சிறந்த புத்திமதி போலத் தோன்றினால் அதைக் கசப்பு மருந்து உட்கொள்வதைப்போல் எடுத்துக்கொள்ளாதே. நாம் உரையாடிக்கொண்டிருக்கும் போது கூறப்படும் ஒரு குறிப்பு போன்று அதை எடுத்துக்கொண்டு நன்கு ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாக.

தேச சரித்திரங்களில் பெருமையும், சிறப்புமுடைய காலப்பகுதிகளைப் பற்றி பேசுகிறோம். பெரியவர்கள் தோன்றுகிறார்கள்; அவர்கள் செயற்கரிய செயல்கள் செய்கிறார்கள். நமது கனவிலும் கற்பனையிலும் அப்பண்டைய காலத்துப் புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் வாழ்ந்தகாலங்களில் நாமும் வாழ்வதுபோலவும் அவர்களைப் போலவே நாமும் செயற்கருஞ் செயல்கள் புரிவதுபோலவும் எண்ணிச்சில சமயங்களில் இன்புறுகின்றோம். ஆர்க் ஜோன் என்பவளின் கதையை நீ முதல்முதலில் வாசித்தபோது அதிலே மிகவும் ஈடுபட்டு அவளைப்போல நீயும் ஆகவேண்டுமென்று நினைத்தது உனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா. சாமானிய மக்களிடையே உயரிய குணங்கள் சாதாரணமாகக் காணப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கு உண்ணும் உணவைப்பற்றியும், வீடு, வாசல், குழந்தைகளைப் பற்றியும் நினைப்பதற்கே பொழுது சரியாய்ப்போய்விடுகிறது. ஆனால் அதற்குரிய காலம் பிறக்கும்போது ஒரு மக்கள் சமுதாயம் முழுவதுமே ஒரு பெரிய இலட்சியத்தில் ஆர்வம் கொண்டு ஆவேசம் நிறைந்து நிற்கிறது. அப்பொழுது சாதாரண மனிதர்களும் பெரிய வீரர்கள் ஆகிறார்கள். சரித்திரக் கிளர்ச்சி நிறைந்தாகவும் முக்கியம் வாய்ந்தாகவும் மாறுகிறது. பெரிய தலைவர்களின் மந்திர சக்தியினால் மக்கட் சமுதாயம் முழுவதும் உறக்கத்தில் நின்று விழித்தெழுந்து தீவிர செயல்கள் புரிகிறது.

நீ பிறந்த 1917ம் ஆண்டு சரித்திரத்தில் நினைவு கூருவதற்குரிய ஆண்டுகளில் ஒன்றாகும். அவ்வருடம் நீ பிறந்த மாதத்திலே ரஷ்ய தேசத்தில் துன்பத்தில் வாடும் ஏழை எளியவர்களுக்காக அன்பினால் உள்ளம் கரைந்துருகும் லெனின் என்னும் பெரியார் தலைமையின் கீழ் அதேசத்து மக்கள், சரித்திரத்திலே இதற்கு முன் கண்டும் கேட்டுமிராத அற்புதம் ஒன்றைச் செய்துமுடித்தார்கள். லெனின் ஆரம்பித்த பெரிய புரட்சியானது ரஷ்யாவையும், சைபீரியாவையும் அடியொடு மாற்றி விட்டது. இன்று நம் நாட்டில் மற்றுமோர் பெரியார், துன்பத்தில் உலவுவோர்க்கெல்லாம் இரங்கி அவர்கள் துன்பத்தை துடைக்க விரையும், அன்பு வடிவமான உத்தமர். அவருடைய ஆத்ம சக்தியினால் தூண்டப்பட்டு நம் நாட்டு மக்கள் சுதந்திரமடையவும், ஏழைகள் வறுமை முதலியன கொடுமைகளினின்றும் நீக்கிப் பிழைக்கவும், பெரும் பெரும் காரியங்களையும் தியாகங்களையும் செய்து வருகிறார்கள். பாபுஜி இன்று சிறையில் கிடக்கிறார். ஆனால் அவருடைய செய்தியோ மாயமந்திரம் போன்று கோடிக்கணக்கான இந்திய மக்களின் இதயத்திற் புகுத்து நிற்கின்றது. ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தைகளும் கூட தங்கள் சிறிய கூட்டை உதறித் தள்ளிவிட்டு இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் முன்னணியில் நிற்கிறார்கள். இந்தியாவில் இன்று நாம் சரித்திரத்தையே சிருஷ்டித்துக்கொண்டு இருக்கின்றோம். நமது கண்முன்பாக இவை நடக்க நாம் பார்த்தாலும், இந்தப்பெரிய நாடகத்தில் நாமும் சிறிய பங்கு எடுத்துக்கொள்வதாலும் நீயும் நானும் பாக்கியசாலிகள்.

இந்தப் பெரிய இயக்கத்தில் நாம் எவ்வாறு நடந்துகொள்வது? நமது பங்குக்கு என்ன வரும் என்று நான் சொல்லமுடியாது அது என்னவாயினும் நாம் எடுத்திருக்கும் பெரும் காரியத்திற்கு இழுக்குத் தருவதையோ. நமது மக்களின் மானத்திற்கு கேடு விளைவிக்கக்கூடியதையோ நாம் செய்யக் கூடாது. இந்தியாவின் போர் வீரர்களாகிய நம்மிடத்தில் நமது நாட்டின் தூய்மையான மானம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் செய்யவேண்டியதைப் பற்றி அடிக்கடி நம்முள் ஐயம் எழலாம். இதுசரி, இதுசரியல்ல என்று தேர்வது எளிதல்ல. உனக்கு ஐயம் எழும்போதெல்லாம் அதைத் தீர்த்துக்கொள்ள ஒரு சிறு வழி சொல்லித் தருகின்றேன். இரகசியமாக எதையும் செய்யாதே! பிறரிடத்து நீ ஒளிக்க விரும்புவதை ஒருபோதும் செய்யாதே!

நீ எதையாவது ஒளிக்க விரும்புவதன் அர்த்தம் உனக்குள் பயமிருக்கிறது என்பதாகும். அச்சம் தீயது, தகாதது. எதற்கும் அஞ்சாதே. மற்றவையெல்லாம் தானே வந்து சேரும். அச்சமொளித்தல், வெட்கப்படத்தக்க காரியம் எதையும் நீ செய்யமாட்டாய். பாபுஜீ தலைமையின் கீழ் நடந்துவரும் சுதந்திர இயக்கத்தில் ஒளிப்பதற்கும் மறைப்பதற்கும் ஒன்றுமில்லை என்று உனக்குத் தெரியும். நாம் சொல்வதை அஞ்சாமல் சொல்கின்றோம். செய்வதை அஞ்சாமல் செய்கின்றோம். வெளிப்படையாக வேலைச் செய்து வருகின்றோம். அதேபோல் நமது சொந்த வாழ்க்கையிலும் யாதொரு ஒளிவுமறைவுமின்றிச் செயல்புரிய நாம் பயிலவேண்டும். நாம் தனிமையில் செய்யவேண்டிய கடன்கள் பல இருக்கின்றன. அவற்றை நாம் பிறர்கண்ணுக்குப் படாமல் செய்யத்தான் வேண்டும். அதுவே வேறு, இரகசியமாகக் காரியங்கள் செய்வது வேறு. குழந்தை நீ இம்முறையில் பழகிவந்தால் ஒளியும் அமைதியும் பெற்று விளங்குவாய்; யாது நேரினும் கலங்காத உள்ளம் பெறுவாய்.

நீண்டதொரு கடிதம் எழுதிவிட்டேன். ஆயினும் உனக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கிறது. ஒரு கடிதத்தில் எல்லாவற்றையும் எப்படிச்சொல்ல முடியும்?

நம் நாட்டில் நடைபெறும் இச்சுதந்திரப் போராட்டத்தை நீ உன் கண்ணெதிரிலே பார்க்கக் கொடுத்து வைத்திருக்கிறாய் என்று முன்பே சொன்னேன். இன்னுமொரு விதத்திலும் நீ அதிர்ஷ்டசாலி. வீரமும், அன்பும் உடையவள். அவள் உன் ஐயத்தையெல்லாம் தெளிவிப்பாள். அச்சத்தையெல்லாம் போக்குவிப்பாள்.

அன்பே, விடைபெற்றுக்கொள்கிறேன். இந்திய நாட்டிற்குத் தொண்டு புரியும் வீரமாதாவாக நீ வளர்ந்து விளங்க வேண்டும். கொள்ளைகொள்ளையாக என் அன்பும் ஆசியும்.

பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு
(தமிழாக்கம் : திரு. ஓ. வி. அழகேசன்)

பயிற்சி

1. பண்டிதர் நேரு தம் மகள் இந்திராவுக்கு எத்தகைய பரிசு அளிக்க விரும்பினார்?
2. நேரு தாம் கூறும் புத்திமதியை எவ்வாறு எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்கிறார்?
3. சாமானிய மக்கள் உயரிய குணங்கள் பெறத் தடையாய் இருப்பவை யாவை?
4. காந்தியடிகளின் ஆத்ம சக்தியினால் தூண்டப்பட்ட மக்களின் செயற்பாடுகள் யாவை?
5. 'முற்றும் நிறைந்த ஞானியாக தம்மால் நடிக்கமுடியாது' என்பதற்கு நேரு தரும் விளக்கம் யாது?
6. மக்கட் சமுதாயம் தீர்ச்செயல்கள் புரிவது எப்போது? விளக்குங்கள்.
7. ஒளியும் அமைதியும் கலங்காத உள்ளமும் பெற இந்திராவுக்கு நேரு கூறும் அறிவுரைகளைத் தொகுத்து வரையுங்கள்.

செயற்பாடு

1. மு. வரதராசன் எழுதிய கடிதங்களைத் தேடிப்பெற்று, அவற்றில் உங்களுக்குப் பிடித்த கடிதமொன்றைக் குழுவாக இணைந்து வாசியுங்கள், அக்கடிதத்திற்கு பதில் கடிதம் எழுதுங்கள், கடிதத்தின் மையக்கருத்தையும், துணைக்கருத்தையும் எழுதுங்கள்.

மொழிவளம்

நயங்கூறுதல்

செய்யுளின் பொருளை விளங்கிக் கொண்டபின் அதன் கற்பனை, வருணனை, அணி, எதுகை, மோனை என்பவற்றிற் சிந்தை சென்று உணர்ச்சியடைவது இயற்கை. அவ்வுணர்ச்சிப் பெருக்கை ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டு பிறருள்ளத்திலும் உணர்ச்சி கொந்தளிக்கத்தக்க வகையில் எடுத்துக் காட்டுவதே நயங்கூறுதலாகும்.

இவ்வடிப்படையில் அணிகள் என்ற வரையறைக்குள் உவமை அணி, உருவக அணி, தற்குறிப்பேற்ற அணி, உயர்வு நவ்ற்சி அணி, சிலேடை அணி ஆகிய அணிகள் பற்றி தரம் 10ல் கற்றோம். நயங்கூறும் போது செய்யுளில் இவ்வாறான அணிகள் காணப்படுமாயின் அவற்றைக் கண்டறிந்து சிறப்புக்களை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும்.

இனி, நயங்கூறும் போது கவனிக்க வேண்டிய மேலும் சில விடயங்கள் பற்றி அறிந்து கொள்வோம்.

- அ. பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
- தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல்வேண்டும்;
- இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
- தமிழ்மொழியில் இயற்றவேண்டும் ;
- மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்
- சொல்வதிலோர் மகிமைஇல்லை;
- திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார்
- அதைவணக்கம் செய்தல்வேண்டும்.

- பாரதி -

பொருள் கூறுதல்

நாம் ஆராய்ந்து படித்த பல மொழிகளுள், தமிழைப்போல இனிமையான மொழியை எங்குங் கண்டிலோம். அத்தகைய இனிய தாய்மொழியை நாம் விரும்பிப்படியாது அறிவீனராய் வாழ்கின்றோம். இதனால் உலகத்தவர் நம்மை மடையர் என்றும் மிருகங்கள் என்றும் பரிசுசிக்க, நாமோ நம்மைத் தமிழன் என்று கூறிக்கொண்டிருத்தல் சரியன்று. தேன்போல இனிக்குந் தமிழை நாழுங்கற்றுப் பிறசாதியினரும் அறியும்படி பரப்புதல் வேண்டும்.

ஆங்கிலேயம், பிரான்சு முதலிய அந்நிய நாடுகளின் சிறந்த அறிஞர்கள் எழுதிய கலைநூல்களை நாம் தமிழிலே மொழிபெயர்க்கவேண்டும். அழியாப் புகழ்படைக்கும் அருமையான புதிய நூல்களைத் தமிழ்மொழியில் எழுதவேண்டும். நமது பண்டைக்காலப் பெருமைகளையும், பழங்கதைகளையும் நமக்குள்ளே சொல்லிச் சொல்லி மகிழ்ச்சியடைவதிற் பெருமைபெற மாட்டோம். நமது கலைச்செல்வங்கள் உயர்ந்தவை என்பது உண்மையானால், பிறநாட்டுமக்களும் அவற்றைச் சுவைத்துப் போற்ற வேண்டும்.

நயங்கூறுதல்

இச்செய்யுள்களிலே புலவர், தமிழின் சிறப்பையும், தமிழரின் கடமைகளையுந் தெளிவாய் விளக்குகிறார். உலகமெலாந் தமிழ் பரம்பவேண்டும்; வெளிநாட்டார் தமிழ்ப் புலமை வணங்கவேண்டும் என்னும் புலவனின் கற்பனைக்கனவு நினைவில் இன்பந்தருகின்றது. முதலாங் கவியிலே, “நாமமது தமிழரெனக்கொண்டிங்கு வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ?” என்று கேட்கும்போது அவருடைய தமிழுணர்ச்சி வெறியைத்தான் நாம் காண்கிறோம். அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு நாம் வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டியிருக்கிறது. அங்ஙனம் உணர்ச்சி கொந்தளிக்கத்தக்கவகையில், பண்டைத் தமிழினின் பழம் பெருமைகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார். அந்தக் கேள்வியிலுள்ள ஒவ்வொருமூத்தும் ஒவ்வொரு மறத்தமிழனாகமாறி, தமிழா! உன் பரம்பரைச் சொத்துக்களான அறிவு எங்கே? மானம் எங்கே? வீரம் எங்கே? மங்காத புகழெங்கே? என்று நம்மைப் பார்த்து ஆவேசக் கூக்குரலிடுவதுபோலத் தோற்றுகின்றது. இது தமிழினின் தன்மான உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்பத்தகுந்த அருமையான கவிதை. தமிழின்

இனிமையையும், பெருமையையுங்கூட இக்கவியிற் காணலாம். தேம்என்பதும் இனிமை, மதுரம் என்பதும் இனிமைதான். இரட்டிப்பு இனிமையல்லவா?

ஆ. கற்பனை

செய்யுளிற் கூறப்படும் உண்மைப் பொருளிலும் பார்க்க அதனை விபரிக்கும் கற்பனை முறையிலே செய்யுளின் சிறப்பு தங்கியுள்ளது.

வறுமை வாழ்வு

இந்திரன் 'கலையாய்' என்மருங்கு இருந்தான்;
அக்கினி 'உதரம்' விட்டு அகலான்;
இயமன் எனைக்கருதான்; அரன் எனக்கருதி
நிருதி வந்து எனைஎன் செய்வான்
அந்தமாம் வருணன் இருகன் விட்டு அகலான்
அகத்தினில் மக்களும் யானும்
அநிலம் தாகும் அமுதினைக் கொள்வோம்
யார்எதிர் எமக்குஉளார் உலகில்
சந்தம் இந்த வரிசையைப் பெற்றுத் தரித்திர
ராசனை வணங்கித்
தலைசெயும் எம்மை, நிலைசெய் சற்கீர்த்திச்
சாளுவ கோப்பையன் உதவும்
மந்திர புயத்தான், திப்பைய ராயன்
மகிழ்வொடு விலையிலா அன்னோன்
வாக்கினால் குபேரன் ஆக்கினான், அவனே
மாசில் ஈசான பூபதியே!

ஆயிரம் கண்களையுடைய தேவேந்திரன் கிழிந்த ஆடையாகிய என்னிடம் இருந்தான்; நெருப்புத்தேவன் எப்பொழுதும் என்னுடைய வயிற்றை விட்டுப் போகமாட்டான். என் என்னைச் சிவன் என்று கருதி என்னிடம் வரமாட்டான். நிருதியானவன் என்னிடம் வந்து என்ன செய்யமுடியும்? அழகிய வருணதேவன் எனது இரண்டு கண்களையும் விட்டுப் போகமாட்டான். வீட்டில் எனது பிள்ளைகளும் நானும் காற்றாகிய உணவை உண்போம். இவ்வுலகில் எங்களைப்போல் நாள்தோறும் இத்தகைய சிறப்புக்களைப் பெறுபவர் யார் இருக்கிறார்கள்? வறுமை எனும் தலைவனை வழிபட்டு, அவனுக்குப் பணிந்து வாழும் எங்களை நிலைபெற்ற நல்ல புகழுடைய சாளுவ கோப்பையன் பெற்ற மந்தரமலை போன்ற கைகளை உடைய திப்பையராயன் என்னும் வள்ளல் மகிழ்ச்சியுடனே தனது மதிப்பு வாய்ந்த கட்டளையினால் என்னைக் குபேரன் ஆக்கினான். அவனே குறைவற்ற ஈசான் (வடகிழக்குத் திசைக்குரிய கடவுள்) போன்றவன் ஆவான்.

நயம் :

தன்னுடைய கிழிந்த கந்தைக்கு இந்திரனையும், வயிற்றுப்பசிக்கு அக்கினியையும், எலும்பு மாலையின் மயமாக விளங்கும் சிவனைத் தனக்கும், உவமை கூறியுள்ளமை சொற்சுவை மிக்கவை ஆகும். வறுமையின் கொடுமையால் இரு கண்களிலும் நீர் வடிக்கும் துன்பத்திற்கு வருணன் கண்களை விட்டு நீங்கான் என்றும், வீட்டில் பிள்ளைகளும் உணவு உண்டு உயிர் வாழாது காற்றைச் சுவாசித்து உயிர் வாழ்வதால் காற்றை உணவாகவும் உவமித்துள்ளார். இவ்வாறு அட்டதிக்குப் பாலகர்களும் தன்னிடத்தில் நிலைபெற்று இருக்கின்ற காரணத்தால் இதைவிடப் பெருவாழ்வு உலகில் ஒன்றும் இல்லை என்று தன்னையே பாராட்டிக் கொள்ளுகிறார் புலவர். இருபொருள் தோன்றச் சொல்நயம் புலப்படுமாறு புலவர் வறுமை வாழ்வினை வருணித்துள்ளமை உள்ளத்தை உருகச் செய்கிறது.

சொக்கநாதப்புலவர்

அரும்பதங்கள்					
கலை	-	ஆடை	உதரம்	-	வயிறு
அநிலம்	-	காற்று	அமுது	-	உணவு
சந்தம்	-	நாளும்	புயம்	-	தோள்

இ. வருணனை

புலவன் தன் கவிக்கண்ணாற் காணுங் மருதநிலக் காட்சிகளைச் சொல்லோவியமாக்கிப் பிறர் நயக்கக் காட்டுவது வருணனை யெனப்படும்.

தண்டலை மயில்களாடத் தாமரை விளக்கந் தாங்கக்
கொண்டல்கள் முழவினேங்கக் குவளைகண் விழித்துநோக்கத்
தெண்டிரை யெழினிகாட்டத் தேம்பிழி மகரயாழின்
வண்டுக ளினி துபாட மருதம் வீற்றிருக்கு மாதோ.

இஃது ஒரு மருதநில வருணனை. மருதநிலச் சூழலிலே காணப்படும் ஆடும் மயில்களையும், தாமரையையும், குவளைமலர்களையும் அலைகடலையும் இடியோசையையும், வண்டுகளின் மதுரகீதத்தையும் புலவர் இப்பாடலின் மூலம் நமக்குப் படம் பிடித் துக் காட்டுகிறார்.

ஈ. அணி

1. எதுகை :

செய்யுளின் அடிதோறும் முதற் சீருடன் ஒத்துவருவது எதுகை யெனப்படும். இறுதிச்சீர்களிலும் எதுகையமைக்கப்பட்ட செய்யுள்களுமுண்டு.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சம்
மந்திசிந்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள் கெஞ்சம்
கானவர்கள் விழியெறிந்து வானவரை யழைப்பர்
கவனித்தர் வந்துவந்து காயசித்தி விளைப்பர்
தேனருவித் திரையெழும்பி வானின்வழி ஓழுகும்
செங்கதிரோன் பரிக்காலுந்தேர்க்காலும் வழுகும்
கூனலிளம் பிறைமுடித்த வேணியலங் காரர்
குற்றாலத் திரிகூட மலையெங்கள் மலையே.

இச்செய்யுளில், வானரங்கள், கானவர்கள், தேனருவி, கூனலிளம் என்பன முதற்சீர் எதுகைகளாம்.

2. மோனை :

அடிகளின் சீர்தோறும் ஒலியில் ஒத்துவருவது மோனையெனப்படும். ஓரடியிலுள்ள எல்லாச் சீர்களிலும் மோனையமைந்த செய்யுள்களுமுள்ள:

நளவெண்பா

காதலியைக் காரிருளிற் கானகத்தே கைவிட்ட
பாதகனைப் பார்க்கப் படாதென்றோ.
காவிபோற் கண்ணிக்குங் கண்ணியந்தோட் காளைக்கும்
ஆவிபோ லாடையுமொன் றானதே.

இவ் விரண்டு வெண்பாக்களின் முதலீரடிகளிலும் முற்றுமோனை அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. செய்யுளிகளில் கற்பனை, வருணனை, அணி என்பவற்றுடன் இழிவரல், நகைவீரம், சோகம், வெகுளி, மகிழ்ச்சி, சிருங்காரம், அவலம், அச்சம் என்னும் ஒன்பது சுவைகளுமுண்டு. இச்சுவைகள் கொண்ட பாடல்கள் நந்தமிழிலக்கியங்களிற் பல்லாயிரக்கணக்கிற் பரந்துகிடக்கின்றன. அவற்றுக்கு ஒவ்வோர் உதாரணங் காண்க.

3. இழிவரல்

நார்த் தொடுத் தீர்க்கிலென் நன்றாய்ந் தடக்கிலென்
பார்த்துழிப் பெய்யிலென் பல்லோர் பழிக்கிலென்
தோற்பையி னின்றும் தொழிலறச் செய்தாட்டும்
கூத்தன் புறப்பட்டக் கால்.

உயிர்நீங்கிய உடலாகிய பிணத்துக்குச் செய்யப்படும் பெருமையும் சிறுமையும் அதன் இழிவைமாற்றா.

4. நகை

கம்பராமாயணம்

சித்திரப் பத்தியிற் றேவர் சென்றனர்
இத்துணை தாழ்ந்தது முனியும் என்றுதம்
முத்தின் ஆரமும் முடியின் மாலையும்
உத்த ரீயமும் இரிய ஓடினர்.

இராவணனது கோபத்துக்கஞ்சிய தேவர்கள் விழுந்த தம் அணிகளையுமெடாது விரைந்தோடினராம்.

5. வீரம்

நளவெண்பா

அறங்கிடந்த நெஞ்சம் அருளொழுகு கண்ணும்
மறங்கிடந்த திண்டோன் வலியும் - திறங்கிடந்த
செங்கண்மா லல்லனேற் றேர்வேந்த ரொப்பரோ
அங்கண்மா ஞாலத் தவற்கு.

நளனது வீரத்துக்குத் திருமாலின் வீரமே நிகராம்.

6. சோகம்

மண்டோதரி புலம்பல்

தலையின்மேற் சுமந்த கையள்
தழலின்மேல் நிற்கின்றாள் போல்
நிலையின்மேல் மிதிக்கும் தாளள்
நேரத்தால் நிறைந்த நெஞ்சள்
கொலையின்மேற் குறித்தவேடன்
கூர்ங்கணை உயிரைக் கொள்ள
மலையின்மேல் மயில் வீழ்ந்தென்ன
மைந்தன்மேல் மறுகி வீழ்ந்தாள்.

மகன் மேகநாதனை இழந்த மண்டோதரி சோகத்தாற் துடிக்கிறாள்.

7. வெகுளி

மகாபாரதம்

இறைவனெழுக்கதிர் மணிகளழுத்திய தவிசினிருத்தலுமே
நெறுநெறெனக்கொடு நிலவறையிற்புகு நெடியவனப் பொழுதே
மறலியெனத்தரு நிருபனியற்றிய விரகைமனத் துணரா
மறுகு சினத்துட னடியநலத்துற முடிக்கனத் துறவே.

துரியோதனனது சூழ்ச்சியால் நிலவறையில் நின்ற கண்ணபிரானது கோபாவேசம்.

8. மகிழ்ச்சி

மகாபாரதம்

மண்டல மதியமன்ன மாசறு முகத்தினாளுந்
திண்டிறன் மருகன்றன்னைச் சென்றெதிர் கொண்டுகண்டு
வெண்டிறை மகரவேலை விரிபுனள் முகந்து தோன்றுங்
கொண்டலை மகிழ்ந்துகாணுங் குளிர்பசுந் தோகைபோன்றாள்.

மழைமேகத்தைக் கண்டமயில்போல் நீலவண்ணாகிய கண்ணனைக் கண்ட குந்தியின் மகிழ்ச்சி

9. சிருங்காரம்

கானெலாம் மலர்ந்தமுல்லை ககனமீதெழுந்த தென்ன
வானெலாம் வயங்குநாரை நிரைநிரை மலர்ந்து தோன்ற
வேனிலான் விழுவின்வைத்த வெள்ளிவெண் கும்பமென்னத்
தூநிலா மதியம்வந்து குணதிசை தோன்றிற்றம்மா.

அழகிய நிலாக்காட்சி

10. அவலம்

அரிச்சந்திர புராணம்

ஓடினாள் உள்ளமெல்லா முருகினாள் கருகிமேனி
வாடினாள் விறகுவைத்த வடத்தினுக்கருகே வந்தாள்
நாடினாள் கமுகும் பேயும் நரிகளுங் குறளுந் துன்றிக்
கூடிய குழுவினாப்பண் குமரனைச் சென்றுகண்டாள்.

பாம்பாலிறந்த தேவதாசனைக் கண்டுருகிய சந்திரமதியின் அவலநிலை

11. அச்சம்

நளவெண்பா

அன்னந் தனைப்பிடித்தங் காயிழையார் கொண்டு
மன்னன் றிருமுன்னர் வைத்தலுமே - அன்னம்
மலங்கிற்றே தன்னுடைய வான்கிளையைத் தேடிக்
கலங்கிற்றே மன்னவனைக் கண்டு.

பெண்களாற் பிடிக்கப்பட்ட அன்னம் நளன்முன்னிலையிற் பயந்தது.

அரும்பதங்கள்

வெங்காயம்	- வெம் + காயம்	வெம் - கொடியவினை
காயம்	- உடல்	சரக்கு - சாமான் (உடல்)
பெருங்காயம்	- பெரியஉடல்	வெந்து - கொடிய
ஏரகம்	- முருகனது ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்று (சுவாமிமலை)	
வெந்தயத்தால்	- வெந்து + அயத்தால்	அயம் - வினை
சீரகத்தை	- சீர் + அகம்	சீர் - சிறந்த
அகம்	- வீடுபேறு	

மேலே தரப்பட்ட அரும்பதங்களைத் துணையாகக் கொண்டு பின்வரும் பாடலுக்கு நயமுரைக்க

தனிப்பாடல் திரட்டு

வெங்காயம் சுக்கானால் வெந்தயத்தால் ஆவதென்ன?
இங்கார் சுமந்திருப்பார் இச்சரக்கை - மங்காத
சீரகத்தைத் தந்தீரேல் தேடேன் பெருங்காயம்
ஏரகத்துச் செட்டியாரே

- சொக்கநாதபிள்ளை -

3.ஆதவனும் கீழ்த்திசையில் தோன்றிவிட்டான்
ஆகா! இவ் வுலகமெலாம் அழகின் சோதி!
சீதமிகும் சோலையினில் தென்றல் வீசும்
செம்மலர்கள் முகந்திறந்தே தேனைச் சிந்தும்
மோதி விழும் வண்டுகளும் முழங்கும் பண்ணை
முக்கினிலே மகரந்த வாசம் வீசும்
கீதமெல்லாம் குயிலுக்கே கிளிகள் பேசும்
கிளையிடையே தாவுகின்ற கதிரைக்கண்டே

தே.ப. பெருமாள்

4. நீங்கள் விரும்பும் திரைப்படப்பாடலொன்றை எழுதி நயமுரையுங்கள்.

இலக்கணம்

பகுபத உறுப்புகள்

ஒரு பகுபதத்தில் இடம்பெறும் கூறுகளை அவற்றின் தொழிற்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆறு உறுப்புக்களாக வகைப்படுத்துவர். அவை பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம் என்பனவாகும். பகுபதத்தில் இவற்றுள் பகுதி, விசுதி என்பன கட்டாயம் இடம்பெறும்.

சில பகுபதங்களில் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட உறுப்புக்களும், மேலும் சில பகுபதங்களில் ஆறு உறுப்புக்களும் இடம்பெறும்.

பகுதி

ஒரு பகுபதத்தின் அடிப்படை வடிவம் அதன் அடிச்சொல் ஆகும். அதனுடன் இணைக்கப்படும் ஒவ்வொரு உறுப்பும் ஒட்டு எனப்படும். ஒரு பகுபதத்தின் அடிச்சொல்லையே தமிழ் இலக்கணநூல்கள் பகுதி எனக் கூறுகின்றன. ஒரு பகுபதத்தின் பகுதியானது பெயர்ச்சொல்லாக இருந்தால் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் எனும் அறுவகைப்பெயர்ச்சொற்களுள் ஒன்றாக இருக்கும்.

பகுதியானது வினைச்சொல்லாக இருப்பின் விசுதி பெறாத ஏவல் வினையாகவும் அமையும்.

விசுதி

பகுபதத்தின் இறுதியில் வந்து திணை, பால், எண், இடம், வேற்றுமை, வினை, ஏவல், வியங்கோள் போன்ற பல்வேறு பொருளை உணர்த்தப்படும் உறுப்பை விசுதி என்பர்.

பகுபதம்	பகுதி	விகுதி
வாழ்க	வாழ்	க
வந்த	வா	அ
போனேன்	போ	ஏன்
புனையை	புனை	ஐ
வாருங்கள்	வா	ங்கள்
ஓடி	ஓடு	இ
பாடுதல்	பாடு	தல்

இடைநிலை

பகுதிக்கும் விகுதிக்கும் இடையில் தோன்றும் பகுபத உறுப்பு இடைநிலை எனப்படும் இது மூன்று வகைப்படும்

1. பெயர் இடைநிலை
2. வினை இடைநிலை
3. எதிர்மறை இடைநிலை

பெயர் இடைநிலை மிக அரிதாகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

எ + டு:- அறிஞன், கலைஞன், வலைஞன், கொலைஞன் ஆகிய இச் சொற்களில் வரும் -ஞ்- இடைநிலை பொருள் உணர்த்தாது.

வினை இடைநிலை

ஒருவினைப் பகுபதத்தில் பகுதிக்கும் விகுதிக்கும் இடையில் வந்து காலம் உணர்த்தும் உறுப்பு வினை இடைநிலை எனப்படும். இவ்வினை இடைநிலை

1. இறந்த கால இடைநிலை - த், ட், ற், இன்
2. நிகழ்கால இடைநிலை - கிறு, கின்று
3. எதிர்கால இடைநிலை - ப், வ்

என மூன்று வகைப்படும்.

எதிர்மறை இடைநிலை

இடைநிலை பற்றி வினாச்சொல்லாக்கத்தில் கற்றவற்றை நினைவுகூருங்கள். எதிர்மறை வினைச் சொற்களில் பகுதிக்கும் விகுதிக்கும் இடையில் வந்து எதிர்மறை உணர்த்தும் இடைநிலை எதிர்மறை இடைநிலை எனப்படும்.

ஆ, மா, ஆத், போன்றன எதிர்மறை இடைநிலைகளாகும்.

பகுபதம்		பகுதி		இடைநிலை		விகுதி
கலைஞன்	+	கலை	+	ஞ்	+	அன்
பாடுகிறான்	+	பாடு	+	கிறு	+	ஆன்
ஆடுவாள்	+	ஆடு	+	வ்	+	ஆள்
கற்றான்	+	கல்	+	ற்	+	ஆன்
வரமாட்டேன்	+	வா	+	மாட்டு	+	ஏன்
செய்யாத	+	செய்	+	ஆத்	+	அ

சாரியை

பகுபத உறுப்புகளான பகுதியையும் விசுவதியையும் அல்லது இடைநிலையையும் விசுவதியையும் இணைப்பதற்கு அல்லது கூட்டுப்பெயராக்கத்தில் இரண்டு சொற்களை இணைப்பதற்குப் பயன்படும் பகுபத உறுப்பு சாரியை எனப்படும்.

பெயர் இடைநிலை போல சாரியையும் பொருள் உணர்த்தாது.

அத்து, அற்று, அம், அன், இன் என்பன தற்காலத்தமிழில் வழக்கிலுள்ள சில சாரியைகளாகும்.

பகுபதம்	பகுதி	சாரியை	விசுவதி
மரத்தை	மரம்	அத்து	ஐ
சிலவற்றை	சில	அற்று	ஐ
புளியங்காய்	புளி	அம்	காய்
வீட்டிற்கு	வீடு	இன்	கு

பகுபதம்	பகுதி	இடைநிலை	சாரியை	விசுவதி
நடந்தனன்	நட	ந்த்	அன்	அன்
சென்றனன்	செல்	ற்	அன்	அன்

சந்தி

பகுதி விசுவதி இடைநிலை ஆகிய பகுபத உறுப்புகள் புணரும் போது இடையில் தோன்றும் ஓர் எழுத்து சந்தி எனப்படும்.

பகுபதம்	பகுதி	சந்தி	விசுவதி
கிளியை	கிளி	ய்	ஐ
குருவை	குரு	வ்	ஐ
பூக்கள்	பூ	க்	கள்

விகாரம்

பகுதி விசுவதி இடைநிலை ஆகியவை புணரும் போது அவற்றின் வடிவத்தில் ஏற்படும் மாற்றம் விகாரம் எனப்படும்.

பகுபதம்	பகுதி	இடைநிலை	விசுவதி
தருவேன்	தா	வ்	ஏன்
கற்றான்	கல்	ற்	ஆன்

பகுபதம்	பகுதி	விகாரம்	சந்தி	இடைநிலை	சாரியை	விசுவதி
வந்தனன்	வா	ந்	த்	த்	அன்	அன்
படிப்பார்	படி	ப்	ப்	ஆர்
படித்தனன்	படி	த்	த்	அன்	அன்

பயிற்சி

அட்டவணையைப் பூர்த்திச் செய்யுங்கள்

சொல்	பகுதி	விகாரம்	சந்தி	இடைநிலை	சாரியை	விகுதி
கூனன்	கூன்	அன்
உண்டான்	உண்	ட்	ஆன்
படிப்பார்	படி	ப்	ப்	ஆர்
வந்தனன்	வா	ந்	த்	த்	அன்	அன்

பின்வரும் சொற்களில் காணப்படும் பகுபதங்களை அட்டவணைப்படுத்துங்கள்.

1. கலைஞன்	6. ஆடினாள்	11. பறந்தது
2. அறிவாளி	7. வந்தனன்	12. வந்தது
3. கற்றான்	8. முயற்சி	13. சிரித்தார்கள்
4. படித்தான்	9. மரத்துக்கு	14. பசிக்கும்
5. நடந்தனன்	10. சிலவற்றை	15. முடிந்தது.